

[Fuglsang.]

kender deres frihed til at handle på vort marked uden nogen som helst garanti for gensidighed for vore produkter.

Hvor udtrykkeligt man skal tage udtrykket „at binde“ vidner såvel ministrenes redegørelser som forskellige andre taler om, når de oplyser, hvad vi kan vente os, og hvor meget vi kan vente os på en lang række væsentlige områder for vor økonomi. Man gennemfører en liberalisering, som — ud over særlige grene af vort erhvervsliv — kun de stærkeste kan tilpasse sig, og som kan være skæbnesvanger for mange mindre erhvervsvirksomheder, og man undlader i denne forbindelse at tage stilling til noget, der også vil spille ind, nemlig beskæftigelsen. Det er rigtigt, der er fra mange sider talt om den beskæftigelse, som trues ved, at en række mindre industrigrene må bukke under, men i virkeligheden er faren jo større. Det, at de store og stærke moderniserer, rationaliserer, øger produktiviteten, kan også kun betyde ét, nemlig at de skyder arbejdskraft fra sig.

Man fremsætter og drøfter her et konkret toldlovsforslag med konkrete planer om at hæve tolden og dermed en række priser på vigtige varer, men uden tanke for, så vidt jeg har forstået, at beskytte forbrugerne mod uretmæssige priser og avancer. Man gør alt dette, uden at jeg har indtryk af, at nogen som helst har særlig tro på de gavnlige virkninger af det, man gør; tværtimod har praktisk taget alle talere deres form for betænkelighed, og ikke mindst må den tale, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen holdt i går, og den fasthed, det ærede medlem lod skinne igennem, gøre indtryk i hvert tilfælde på regeringssiden her i salen. Man gør alt dette, mens man søger at dække sin utilfredshed og sine bange anelser ved at sprede mistillid til vort lands muligheder for at klare sig selv, i håb om derved at få svage sjæle til at bøje sig for tanken om det uundgåelige i den politik, der føres.

Man bør efter min mening, inden man går videre ad denne vej, virkelig gøre sig klart, om vi ikke skulle have andre muligheder. Og det har vi. Udadtill kunne vi i stedet for at binde os til de syv føre en aktiv handelspolitik til alle sider på ligeberettigelsens grund. Jeg ved, at man vil

henvise til de vanskeligheder, vi her vil stå over for — og jeg vil ikke undervurdere dem — men disse vanskeligheder kan ikke være større end dem, en binding til de syv indebærer, og på længere sigt vil de ikke være så farlige for vort lands økonomiske handlefrihed. Indadtill vil vi kunne nå langt ved endnu mere effektivt at udnytte alle hjemlige ressourcer, udvikle underudviklede områder i vort land, nationalisere de vigtigste råstofkilder og bruge dem til landets fælles bedste; vi kunne udvide vort hjemmemarked ved at føre en politik, der holder priserne nede, og ved at øge købekraften overhovedet i takt med produktionsstigningen. En sådan politik er i vort lands interesse både på kortere og længere sigt og bør efter vor mening i fuld alvor indgå i de fremtidige drøftelser af denne sag.

Aksel Larsen: Den højtærede udenrigsminister mente at kunne konstatere, at talerne havde beskæftiget sig meget lidt med det spørgsmål, han redegjorde for forleden dag. Jeg ved i hvert fald, at jeg har beskæftiget mig en del med det, og jeg forstod også på udenrigsministerens tale, at han havde bemærket det; men lad mig til det, han har sagt, kun komme med den ene bemærkning: at den omstændighed, at heller ikke de seks anser kødkonserver for at være industrivarer, absolut ikke bør få Danmark til at akkviescere ved, at de syv ikke vil anse kødkonserver for at være industrivarer på samme vis som fiskekonserver. Fordi en person er lommetyv, behøver man jo ikke at godkende, at en anden også er lommetyv, og hævde, at når den ene er straffri, skal den anden også være det. De seks er i enhver henseende noget meget ubehageligt at have med at gøre, og jeg er glad for, at vi ikke kommer ind deri, men jeg synes, at den højtærede udenrigsminister og regeringen skulle gøre, hvad man kan i den 11. eller 12. time for at opnå yderligere indrømmelser vedrørende traktaten.

Den højtærede finansminister var villig til at forhandle om et af de spørgsmål, jeg omtalte, nemlig tolden på papir og toldfriheden for bøger og tryksager, men gjorde opmærksom på, at ifølge den UNESCO-aftale, vi også behandler her, kan man ikke belægge bøger og tryksager med told. Det